# Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Rusaliilor, Praznicul Pogorârii Sfântului Duh

E sărbătoare mare și sfântă în cer și pe pământ. Sună îngerii din trâmbițe, sună de sărbătoare, sună de bucurie. Sună trâmbițele îngerilor vestitori, sună ca să se adune oștirile cerești și îngerești și să se așeze rânduri-rânduri deasupra cetății cuvântului lui Dumnezeu, aici, pe vatra neamului român, aici, unde Eu, Iisus Hristos, Fiul și Cuvântul Tatălui Savaot, am vestit pregătire de praznic sfânt, aici, unde face pogorâre Duhul Sfânt Mângâietorul și Se împarte apoi cu cele de la Dumnezeu vestite peste pământ. Iar în duminica aceasta, a Cincizecimii, a opta după Învierea Mea din răstignirea pe cruce, Duhul Sfânt Își are ziua Sa de serbare, ziua numelui și a lucrării Sale, a începutului cel nou acum două mii de ani, când dragostea Mea își croia cale în inimile multora și ridica unii după alții pe mulți, mulți ucenici, mulți și tot mai mulți botezați de Duhul Sfânt întru coborârea Sa atunci, o, și creștea dragostea, creștea biserica cea dintâi, că mulți primeau iubirea să fie cu Hristos și își lăsau pentru El tată și mamă, soție și copii, frați și surori, lăsau tot, și pe ei înșiși apoi și se dăruiau lui Hristos ucenici, o, și vrednici erau ei de dragostea Mea apoi, iar Eu, Domnul, primeam dragostea lor, de care nu se mai lăsau până la sfârșit, până la mucenicia lor pentru numele Meu purtat de ei, o, și erau ei Evanghelia Mea cea împlinită, vestită lor din vremea apostoliei Mele de trei ani și jumătate și împlinită de ei cu prețul vieții lor, și dragostea lor era mare, era multă și rodea ea rod bogat, ucenici din ucenici, că Eu le-am spus lor când M-am întors la Tatăl că dacă nu Mă duc, nu poate veni la ei Duhul Sfânt Mângâietorul, pe Care L-am promis lor să fie cu ei până la sfârșit și să le dea de la Mine lor vestiri și mângâieri.

O, vine slava Domnului! Vin sfinții și îngerii aici, venim în stoluri, fiecare stol cu căpetenia în față, căci așa este în cer.

O, bucurați-vă voi, ceruri, și tu, pământule, și tu, o, țara Mea de venire acum, la sfârșit de timp peste pământ cuvânt, și tu, cetate a cuvântului Meu de pe meleagul neamului român! O, bucurați-vă laolaltă, după cum v-a făcut Domnul strigarea la duhul bucuriei, că sus și jos, de jur-împrejurul acestui petecuț de pământ, stau horă puterile cerești într-un freamăt sfânt și mângâios, o, și un așa dulce așternut de sărbătoare ne este pregătit aici, și Duhul Sfânt pogoară și se serbează venirea Lui cea de acum două mii de ani peste cei dintâi ucenici ai Mei, cărora le-am promis acest dar sfânt, și M-am ținut de cuvânt, și i-am înfășurat pe ei în acest veșmânt, în limbi îngerești, limbile Duhului Sfânt Mângâietorul ca să se împartă ei cu ele și să ia foc dragostea Mea în mulți, dragostea cea dintâi, și să aprindă ea în mulți apoi acest foc, o, și ardeau de drag și de dor cei ce se eliberau de cele trecătoare privind spre veșnicie cu pașii lor încă din vremea trupului lor, căci veșnicia fiecăruia începe de aici, de pe pământ, și trec apoi în cele ce nu se văd, trec cei veșnici, că veșnici sunt cei ce iubesc ca Dumnezeu, veșnici ca El sunt apoi, și cu El e veșnicia lor, ca și dragostea care le-a dat lor calea veșniciei, calea cu Hristos, Care este iubirea Tatălui pentru fii, pentru cei ce se fac fiii lui Dumnezeu pe pământ.

O, pace vouă! Pace vouă, fiilor din cetate, adunați acum aici cu cei din cer oaspeți sosiți la voi, și cu cei ce lângă voi au stat și au pus inima și mâna pentru înveșmântarea așternutului sărbătorii de acum, aici!

Pace vouă, pace peste voi toți, și pace oaspeților cerești, cu care Ne-am strâns cu voi la serbarea Duhului Sfânt, căci Duhul Sfânt a stat la rând, fiilor, că a lucrat Tatăl, și apoi Fiul, și a lucrat apoi și lucrează Duhul Sfânt, și iată întreita lucrare a Preasfintei Treimi a lui Dumnezeu!

O, fiilor, sunt cuprinși de fior sfânt toți sfinții, toate oștile cu care am venit și Ne-am așezat. Numai faptul că petrec cu voi aici în sărbători, unde Eu lucrez cu voi pe pământ, o, e mare, mare bucurie pentru ei, pentru sfinții Mei. Bucurați-vă și vă veseliți și voi, fiilor, și pregătim acum cartea praznicului de azi, și am făgăduit că vă voi desluși o mare taină, taina dragostei dintâi, măi fiilor.

Cu mare grijă voi lucra, cu deamănuntul voi vorbi, că voiesc să se știe ceea ce nu s-a putut vorbi până acum, dar tainele Tatălui Meu trebuie să fie pătrunse bine, trebuie știute, fiilor, o, și de aceea e de vorbit, și apoi de înțeles, și apoi de ales, și mai ales pocăință trebuie la toți cei care n-au avut și n-au pricepere, și a fost o vreme de două mii de ani de nepricepere, chiar dacă unii fără să știe prea mult au ales viața cu Hristos, dar cum e prea puțin înțeleasă viața cu Domnul în toată puterea ei, iată, n-a fost urmată după legea iubirii de Dumnezeu de cei ce s-au ales pentru Domnul, căci omul se iubește pe sine prea mult, fiilor, și își iubește prea mult casnicii săi, și din această pricină nu este el pătruns de înțelepciunea tainelor vieții cu Domnul, ca să poată el apoi cu Dumnezeu și numai cu Dumnezeu pentru viața sa.

Aduc acum aminte de cuvântul Evangheliei Mele și de lucrul Meu peste cei aleși Mie ucenici, că în vremea pregătirii credinței și a inimii lor pentru urmarea Mea le spuneam lor: *«Cine nu lasă pentru numele Meu mamă și tată, soție și copii, frați și surori, averi și ranguri și pe sine însuși apoi, nu poate fi ucenicul Meu!»*, și iarăși spuneam: *«Cine nu urăște pe mamă și pe tată, pe soție și copii, pe toți ai săi casnici și prieteni, nu este vrednic de Mine! Cine iubește pe toți ai săi mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine».*

Osteneau cu mintea și cu înțelegerea ucenicii Mei când Eu așezam peste ei tainele Tatălui Meu ca să le priceapă ei. N-au putut îndeajuns pricepe, n-au putut, până nu s-au împlinit sub ochii lor toate cele scrise despre Mine, căci M-am descoperit atât cât a fost de trebuință să Mă cunoască, să Mă creadă și să Mă urmeze și să Mă iubească pentru ei, căci am spus la început: *«Să iubești pe Dumnezeu din toată inima ta, din toată virtutea ta, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău, omule!»*, o, și am rămas cu zisul, căci omul și-a ales și își alege altă iubire, ca și Adam, și își ridică urmași ca și el, așa cum și Adam a făcut asta. Își alege omul însuratul și măritatul ca să-și ridice urmași pentru potop, pentru gunoi, pentru deșertăciunea vieții pământești, și nu pentru iubirea de Dumnezeu, căci Domnul pentru El l-a zidit pe om, dar vrea omul să știe asta?

O, omule, o, omule, Dumnezeu este iubirea, iar satana este păcatul, și nu-i este de folos omului să se însoare, și îi este pagubă și pe pământ și apoi, după viața pământească. Am descoperit ucenicilor Mei că nu-i de folos omului să se însoare, că bine face cel ce voiește să-și păstreze fecioară pe fiica sa și că toți cei care se căsătoresc vor avea de suferit, și nu vor fi cruțați dacă nu vor îmbrățișa sfințenia la glasul Evangheliei Mele pentru cei ce se sfințesc.

O, fii ai oamenilor, copiii voștri sunt dovada păcatelor voastre, după ce și voi ați fost zămisliți întru păcat de născătorii voștri, și am zis: *«Lăsați copiii să vină la Mine ca să se facă ei vrednici de împărăția Mea dacă vin și dacă Mă urmează, lepădând totul înapoi și urmându-Mă apoi!».* Le-am dat suflet la nașterea lor, și are datorie față de Mine fiecare om pentru sufletul din el.

Le-am spus la creștinii care au avut parte de acest cuvânt în primii ani de coborâre a Mea cuvânt pe pământ prin trâmbița Mea Verginica, i-am povățuit pe ei și le-am spus: *«Dați-vă de pomană copiii voștri, ca să aveți parte de ei în cer și să n-aibă diavolul parte de ei»*. O, n-au putut, chiar dacă unii au încercat aceasta, dar s-au dus apoi să aibă grijă de ei tot ei, și nu i-au lăsat acolo unde i-au dat, și toți cei care s-au dus la mănăstire au căzut apoi în lume cu viața lor, au căzut din pricina amestecului cu casnicii lor, după ce s-au dat Mie, căci Eu am spus: *«Dușmanii omului sunt casnicii săi».*

Iată, taină mare spun acum: Neamul creștinesc de pe pământ trebuie să-și facă ucenici și copii dintre copiii fiilor oamenilor, iar fiilor oamenilor le-am spus: *«Lăsați copiii să vină la Mine!».*

O, să nu se mai întrebe cei căsătoriți, să nu se mai întrebe cum se mai înmulțesc cei ce se păstrează creștini cu viața. Creștinii trebuie să-și facă fii duhovnicești dintre copiii celor ce nasc copii, a celor ce se însoară și se mărită și sunt în lume cu viața lor, o, că Eu, Domnul, nu pot fi de partea celor ce se însoară și se mărită, căci am zis că voia Mea este sfințirea omului, nu om cu gust de păcat în el, că nu se însoară omul pentru făcut copii, ci pentru gustul păcatului, și din care ies copiii, și păcatul îi spune apoi omului tată și mamă, și așa este rodul omului lumesc și trupesc.

O, dacă erau plăcute lui Dumnezeu însuratul și măritatul n-aș mai fi spus că dușmanii omului sunt casnicii lui, n-aș mai fi spus că dacă voiește cineva să vină după Mine acela să se lepede de casnicii lui și să-Mi urmeze așa cum M-au urmat apostolii Mei de atunci, biserica Mea cea dintâi.

La începutul cel prin Iisus Hristos toți cei care au priceput cu adâncime dragostea Mea pentru om, venirea Mea pe pământ și voia Mea și mersul cu Mine, toți aceștia se strângeau sub iubirea de Dumnezeu și erau toți într-o trăire frățească și erau familia Mea duhovnicească, frații Mei și fii ai Tatălui Meu, și Mă iubeau cu lepădare de sine și Mă iubeau nemaiputând altfel, decât cu Dumnezeu Iisus Hristos, și toți erau laolaltă zi și noapte în dragostea Mea, și toate de obște, și toți doreau să ajungă lângă Mine fiecare mai întâi, mai primul, mai repede el, o, și Mă iubeau până la mucenicia lor, care îi aducea la Mine, și apoi Mă iubeau în cer, căci pe pământ împlineau Evanghelia Mea cu o dragoste mare și multă și până la sfârșit. Iar cei ce slăbeau din pricina neveghii, pierdeau dragostea aceasta, cădeau din dragoste, cădeau în slăbiciuni, și apoi se depărtau de Dumnezeu, pe când alții nu se lepădau nici de teama suferințelor din partea celor ce voiau despărțirea lor de Mine. O, și toată vremea aceea a Evangheliei dragostei Mele pentru cei ce se alegeau Mie dintre fiii oamenilor, s-a numit dragostea dintâi și vremea ei, primii creștini, biruitori pentru comoara inimii lor, căci comoara lor eram Eu, Cel din inima lor cuprinsă în dragostea Mea cea pentru ei, dacă ei atâta Mă iubeau, atât de mult Mă legau cu viața lor, răscumpărată Mie prin moartea Mea pe cruce pentru ei.

Iată taina dragostei dintâi, iubirea dintre Mire și mireasă, iubire cerească, și iată, însuratul și măritatul n-au fost și nu sunt pentru creștini, pentru cei ce se aleg fii ai lui Dumnezeu pe pământ, ci sunt acestea pentru fiii oamenilor, iar pentru creștini este dragostea dintâi, nedespărțirea dintre ei și Mine până la jertfă, până la mucenicie acești iubiți ai Mei.

Fiilor, fiilor, grăiesc cu voi ca să împărțim tainele Tatălui Meu peste fiii oamenilor. Adevărata pocăință o simt în ei numai cei care s-au despărțit de Domnul după ce L-au iubit cu lepădare de sine, și apoi căzând, plâng pentru durerea care îi ajunge și pentru părerile de rău, care îi aduc la o mare căință cu întoarcere, o, și mare bucurie se face în cer când un iubit al Meu se desparte de Mine și se întoarce iarăși la Mine cu mare durere, cu mari lacrimi pentru despărțirea în care a stat o vreme.

Dar cu cei ce se însoară și se mărită Eu n-am ce să fac și ce să lucrez, ei sunt robi păcatului din ei și sunt iubiți apoi de păcat și nu pot fi ai Mei, căci sunt trupești, sunt altceva decât fii ai lui Dumnezeu, ai dragostei cerești.

O, nu mai am cui să-i spun: *„Întoarce-te la dragostea dintâi!”*, nu mai am! Cine se mai desparte de păcat ca să fie apoi al Meu și fără de păcat? Piere creștinul ca Adam, pică din Dumnezeu încă de la nașterea sa. Păcatul este veninul care intră în om prin mușcătura lui satana, pecetluindu-l pe om acest vrăjmaș veninos, căci înălțarea minții îl conduce pe om în cădere, în păcat.

Am fost respins de poporul Israel, care era popor după trup, nu după duh, dar iată, în țara românilor sunt primit, și neamul creștinesc aduce la împărăția cerurilor pe cei fără Dumnezeu, căci în împărăția cerurilor nu se însoară și nu se mărită nimeni, și sunt ca îngerii, și iată și în Noul Meu Ierusalim, în noul Meu Israel prima obște bisericească, la fel ca și cea de atunci, și nu se însoară și nu se mărită cei ce se învrednicesc de taina dragostei dintâi, taină pricepută de ei.

Iar voi, fii ai oamenilor, nu vă mai întrebați cum se mai înmulțesc aceștia dacă nu nasc prunci, ci mirați-vă cum pier oamenii ca niște viermi sub călcâiul nedragostei de oameni, sub picioarele ucigașilor de oameni. Iar neamul creștinesc să se înmulțească botezându-i pe fiii oamenilor în Hristos prin Duhul Sfânt al Tatălui, și asta este ce au de făcut fiii lui Dumnezeu, care-și aleg viață îngerească pe pământ. Voi le dați însurat și măritat fiiilor voștri, iar fiii lui Dumnezeu le dau viață veșnică celor ce vin spre botezul cu Duhul Sfânt, spre taina dragostei dintâi, iar copiii care se nasc astăzi sunt pentru satana, îi ia el de mici și le pune în inimă urâciunea pustiirii inimii din om, ca să nu mai poată Domnul intra în mintea și în inima copilului care se naște în aceste vremi.

O, fiilor din cetatea cuvântului Meu, sunt la voi cu duhul și cu lucrarea dragostei dintâi. Voi ați lăsat tată și mamă, ați lăsat soții, soți și copii, ați lăsat frați și surori, lumea și mersul prin lume și stați în familia Mea duhovnicească, iar Eu, Domnul, în mijlocul vostru lucrez taina învierii morților, măi fiilor. Sunteți osteniți de puteri lucrând vremea Scripturilor Mele de acum, dar bucuria pe care o faceți celor adormiți, o, e mare, fiilor. Iată ce spun ei Domnului. Auziți voi ce-Mi spun:

— *O, ce mare har ai pregătit pentru noi aici, Doamne, ce mare! O, ce dulce biserică, în care suntem noi pomeniți înaintea Ta pentru iertarea și vindecarea noastră cea de la Tine! Ce trudă, ce stoarcere de puteri aduc Ție pentru noi cei ce slujesc aici zi și noapte ca niște ucenici dați Ție cu totul pentru noi și pentru mulți, iar lucrarea și taina dragostei dintâi este cu ei aici, ca la primii creștini, o, și slavă Ție pentru ei, și slavă Ție pentru noi, pentru mila Ta de noi, o, Doamne!*

— Iată, așa grăiesc ei Mie la vederea cetății Mele cu voi și a lucrării Mele pentru ei, fiilor. Toți cei din acest cătunaș, care dezbracă trupul și ajung în cele nevăzute ale Domnului, toți se minunează de ceea ce văd ei aici pentru ei, o, și n-au cunoscut cât au trăit cu trupul taina Mea cu voi.

Și acum spun pentru tot sufletul care a aflat voia Mea prin acest cuvânt, și spun: Dacă ai aflat lucrarea cuvântului Meu, și ceea ce cer Eu creștinului prin ea, iar tu nu cauți supus pentru împlinirea lui, a cuvântului Meu, o, toți aceștia vor suferi, căci au datorie la Dumnezeu ca să-I împlinească voia despre care ei au aflat. O, ce să le fac? Cum să-i apăr de dureri dacă ei nu fac voia lui Dumnezeu, arătată acum în cuvânt din cer venit pentru vremea aceasta pe pământ?

Suferi, creștine, și nu știi de ce suferi. Tu ai aflat de la Mine voia Mea și n-o faci, și stai mai mare ca Dumnezeu peste tine. Ce să-ți fac când tu asta cauți? Dacă ai vrea să nu suferi ai căuta să nu calci peste cuvântul Meu, neîmplinindu-l pe el.

Toți cei care suferă sunt cei ce nu fac voia Mea, pe care ei o știu. Cei sosiți mai târziu lângă lucrarea cuvântului Meu au rămas mai fierbinți, mai cu dor, mai cu împlinire a voii Mele, a cuvântului Meu, iar din cei mai demult s-au întors la mamă și tată, la frați și surori, au copii, au soții, au casnici, nu pot ei cu Dumnezeu, o, și nu se merge așa în urma Mea, și nu-i pot spune nici unuia: *«Întoarce-te la dragostea dintâi!»*.

V-am dat din Tatăl, fiilor. Numai celui ce voiește Tatăl să-i descopere, numai acela înțelege întreg taina vieții de creștin, ai cărui casnici sunt numai cei ce fac voia lui Dumnezeu, sfințirea lor, asemănarea lor cu Mine, fiilor.

O, e praznic sfânt de Rusalii și v-am adus deslușiri de taine, taina dragostei dintâi, taina fiilor lui Dumnezeu, a ucenicilor Mei după adevăr ucenici, și care nu se întorc, și merg și vestesc pe Domnul peste fiii oamenilor. Este vreun întuneric în acest cuvânt? O, nu este! S-ar îndura satana să arate oamenilor lumina acestui cuvânt?

O, luați învățătură și purtați-vă cu înțelepciune, voi, mai-marilor de peste popoare! Slujiți Domnului cu frică și bucurați-vă de El tremurând, dați-I slavă și învățați calea cea dreaptă, ca nu cumva să pieriți, căci mânia lui Dumnezeu e gata să se aprindă, luați aminte!

Iar voi, fii ai oamenilor, până când așa greoi la inimă, iubind deșertăciunea și umblând după minciuni? O, cutremurați-vă și nu păcătuiți, și spuneți-vă acestea în inimile voastre și căiți-vă în așternuturile voastre și rugați-vă cu nădejde, aceasta am să vă spun.

Și acum Ne aplecăm mulțumindu-vă pentru închinare și pentru bucurie, fiilor. Rămâneți întru iubirea Mea, în taina dragostei dintâi, fiilor din cetatea cuvântului Meu! Am unit începutul cu sfârșitul, fiilor. Stați cu credincioșie pe stâncă! Duhul Sfânt Mângâietorul v-a mângâiat de ziua Lui de naștere între ucenici, de lucrarea Sa între ei și peste ei, și acum Se bucură de voi, de taina dragostei dintâi, care este cu voi, fiilor.

Bucurați-vă și vă veseliți cu praznic ceresc, cu cetele cerești aici, deasupra, și bucurați-L pe Domnul, fiilor! O, pace vouă! Bucurie vouă! Toți ne aplecăm cu duioșie și privim la voi. Pace vouă!

Acum, fiilor, vă veți odihni de truda care v-a aplecat sub ea. Rămânem pentru voi, rămânem de veghe pentru voi, fiilor. E dulce la voi pentru Noi în sărbători, e mare taina cerului cu voi, o, fiilor. O, e măreț, e tot mai măreț locul Meu cu voi, aici, și aceasta n-au căutat să înțeleagă cei care odinioară veneau aici nepregătiți și apăsând pe mersul Meu cu voi cu amestecarea lor, în care se află ei, neprimind la vreme ceea ce Domnul a așteptat de la acest popor hrănit din cer atât de multă vreme.

Hai, odihniți-vă, copii osteniți! Aveți pe cei din cer oaspeți la masă cu voi, iar voi atât de primitori vă așezați înaintea lor.

Duhul Sfânt Mângâietorul vă dă dar și har, vă îmbracă în albul sfinților Mei, că iată, v-ați gătit de serbare cu cămășuțe albe și cusute în cruciulițe mii de mii, și semănați cu Noi, căci și Noi avem veșminte albe, fiilor.

O, sfințiți-vă viața, sfințiți-vă lucrarea mâinilor, și binecuvântare să aveți în lucrul care-l lucrați pentru frumosul cerului cu voi, fiilor!

Iar și iar pace vouă! Pace vouă, o, fiilor! amin, amin, amin.

*07/20-06-2021*